

Бог је Најправеднији и Најмилостивији

- Бог не треба да се жртвује да би опростио грехе, нити је било ко “рођен у греху”.
- Бог суди свима на основу сопствених дела и свако је одговоран за своје поступке.
- Људи се једино могу разликовати и зарадити Божију наклоност кроз веровање, врлине и побожности - не на основу расе, богатства или према друштвеној класи.

Природа Исуса

Неки хришћани тврде да је “Исус Бог” - то јест, да је он инкарнација Бога на земљи и да је Бог узео људски облик. Међутим, према Библији, Исус је рођен, конзумирао храну, спавао, молио се и имао је ограничено знање – сва својства која не доликују Богу. Бог има својства савршенства док је човек супротан томе и недостаје му савршенство. Дакле, како може да буде и једно и друго у исто време - потпуно супротно и исто? Ово није рационално. Међутим, неки људи могу да питају, “Ако Бог може да учини све, зашто не може да постане човек?” По дефиницији, Бог не ради дела која му не приличе, па ако би Бог постао човек и ако би узео људске особине, он не би, нужно, више био Бог.

Осим тога, Библија садржи многе стихове у којима Исус говори и у којима се понаша као да је Бог одвојено биће за себе. На пример, Исус “паде ничице и молио се” [Матеј 26:39]. Ако је Исус био Бог, да ли би Бог падао на лице и молио се? И, коме би се молио?

Неки хришћани такође тврде да је

“Исус Син Божији”, али да треба да се запитамо, шта то заправо значи?

Сигурно Бог је далеко од тога да има физичког и дословног сина. Уместо тога, налазимо да је термин “Син Божији” симболично коришћен у најранијим библијским језицима за “праведника”. Користи се у целом Старом

завету за многе праведне људе као што су

Давид, Соломон и Израел - не искључиво само за Исуса. “...Израел је мој син првенац,” (Друга књига Мојсијева 4:22) је један такав пример.

Када се објашњава концепт Бога у исламу важно је да се размисли статус Исуса такође, с обзиром на раширену конфузију и тврдње о природи Исуса.

Исламско учење о Исусу објашњава ко је био прави Исус, уз одржавање чистог веровања у Бога и Његову Величину. Исус је био частан Посланик послат од Бога да позива на обожавање Бога јединог.

Бог Сам је достојан обожавања

“И обожавајте Бога и не приписујте му сличне.” Кур’ан 4:36

Ислам учи да све молитве и да сви начини обожавања требају да буду окренути искључиво Богу. Ништа друго није достојно обожавања: статуе, гробови, Сунце, Месец, животиње, посланици, свеци, анђели, свештеници или верски учењаци. Све ове ствари су створене и ограничене, стога су и несавршене, док је Бог савршен.

Богу се директно служи

Бог не захтева никакве партнере или посреднике. Свако и увек има директан приступ да слави Бога, као што Он чује све који Га хвале и позивају. Обожавање Бога индиректно (нпр. путем идола, светаца или других посредника) се сматра непоковању Божијем јединству и чистоте богослужења коју Он заслужује.

Сви Посланици су позивали на слављење Бога

“И Ми Смо (Бог) сигурно послали сваком народу Посланика, говорећи, ‘Служите Богу и клоните се лажних богова.’” Кур’ан 16:36

Муслимани верују у све веровеснике које је Бог послао. У ове веровеснике се укључују Адам, Ној, Аврам, Мојсије, Исус и Мухамед. Сви су дошли са истом поруком - да позову своје људе у веровање и обожавање јединог истинитог Бога.

Сврха живота је славити Бога

Крајња сврха живота је признање величине Бога, успостављање директне везе са Њим и обожавање само Њега. Концепт обожавања у исламу се не ограничава на верским обредима као што су молитва и пост, он обухвата све радње које су Богу угодне као што су: поседовање лепих манира, доброта, искреност, успостављање правде, стрпљење и помоћ онима који су у потреби за тим.

Да закључимо, темељ ислама је веровање у једноћу и јединственост Свемогућег Бога, који је Творац и Господар свега, савршен у свим Својим својствима. Он сам једино заслужује сво обожавање. У томе лежи наш успех на овом и на будућем животу.

Више информација и додатне брошуре у овој серији

веб: islamhouse.com | islamicpamphlets.com

е-маил: serbian@islamhouse.com

ПОЈАМ БОГА У ИСЛАМУ

Не постоји нико већи од Створитеља

Научи
ОСНОВНО

islamicpamphlets.com

Постоји ли Бог?

Постоје многи рационални разлози за веровање у Бога. Навешћемо три основна разлога:

1. Уређеност свемира

Замислите да шетате на плажи где у песку проналазите сат. Да ли бисте поверовали да је тај сат сам од себе настао? Не бисте никад закључили да се сат једноставно појавио из песка, онако случајно. Сви компликовани саставни елементи једноставно нису могли да настану од материјала који се налазе у земљи. Сат мора да има произвођача. Сат нам указује на тачно време и очекивано је да помислимо да је проналазач интелигентно биће. Природне случајности не могу да створе сат који притом прецизно ради.

Размислимо о планети земљи. Време је тако прецизно регулисано да научници могу унапред да објаве време изласка и заласка сунца. Као што сат има интелигентног проналазача и прецизно рачуна време, такође и Земља има Интелигентног Створитеља који је одредио прецизно време кретања према Сунцу. Да ли би ово могло да се деси само од себе?

На исти начин, када видимо ред, прецизне законе и системе у нама самима и широм универзума, није ли рационално да помислимо да универзум има организатора? Овај “Организатор” је најбоље описан постојањем Бога – Онога који је успоставио ред у универзуму.

2. Почетак универзума

Модерна наука закључује да је универзум имао почетак. Ово је утемељено на скорашњем открићу да се универзум шири, и ако вратимо време уназад, универзум се конвергира (сабира се) – што нас враћа на почетак. Постоје три могућа објашњења за почетак универзума:

1. Да је универзум настао ни из чега,
2. Да се универзум створио сам или
3. Да је универзум створен.

Животно
искуство нам
говори да све што има
почетак једноставно
не може да се појави
ни откуда.

Што се другог објашњења тиче, једноставна логика нам говори да нешто не може да направи ништа пре сопственог постојања. Ово нам оставља трећи закључак као једини рационални: више интелигентно биће, Бог, створио је универзум.

Неки људи могу да питају, “Ко је створио Бога”? Бог, Творац, другачији је од онога што ствара, Њему би по том мишљењу такође требао створитељ, што води бесконачном броју створитеља, што је немогуће. Он је изван времена и физичке материје овог универзума. Бог је увек постојао и Он је први и последњи, стога је питање ко је створио Бога ирационално.

3. Божија откровења

Ако би Бог објавио књигу и дао је као упућу човечанству, очекивали бисмо да таква књига садржи чисте доказе Божијег постојања.

Постоје јасни докази да је књига ислама, Кур’ан, реч Божија. Следи кратак преглед разлога који оправдавају ову тврдњу:

- Кур’ан је објављен пре више од 1400 година и садржи многе научне доказе који су били непознати људима тог времена и који су тек недавно потврђени од стране модерне науке. Неки од тих примера су: да је порекло свега живог од воде (Кур’ан 21:30); ширење универзума (Кур’ан 51:47); индивидуална кружења Сунца и Месеца (Кур’ан 21:33).

- Кур’ан саджи многе историјске чињенице које су биле непознате људима тог времена као и многобројна предвиђања која су се обистинила.

- Кур’ан је чист од било каквих грешака или контрадикција.

- Кур’ан је очуван, реч по реч, од како је објављен на свом оригиналном арапском језику, за разлику од осталих списа која више не постоје у својим оригиналним формама.

- Једноставна, чиста и јединствена порука Кур’ана обраћа се веровањима својственим човеку о Свевишњем Богу.

- Кур’ан је објављен Посланику Мухамеду (мир над њим), који је у историји познат као неписмен. Ипак, Кур’ан садржи јединствени језички стил који је опште познат као врхуац арапске елоквенције и лингвистичке лепоте.

Најрационалније
објашњење многих
јединствених и чудесних
аспеката Кур’ана је да
он мора да буде
од Бога.

Ко је Бог?

“И ваш бог је
Један Бог. Нема
бога осим Њега.”

Кур’ан 2:163

“Аллах” је лично име једног истинитог Бога. Ништа друго не може да буде названо Аллахом.

Име „Аллах“ нема множину нити род за разлику од српске речи “Бог” из које се може извести множина и женски род (богови/богиња). Јединствена употреба речи “Аллах” је одраз исламског истицања чистоте монотеизма - веровања у Једног Бога.

Највећа лепота ислама је у томе да признаје потпуно савршенство, величину и јединственост Бога. Ово се одражава у исламском чистом учењу Божијих својства.

Бог је Један и Јединствен

- Бог нема партнера, сличног а ни супарника.
- Бог нема оца, мајку, синове, ћерке или жене.
- Једино је Бог достојан свих богослужења.
- Када би постојало више од једног Бога, то би одразило недостатак у Његовој моћи или власти јер би то подразумевало да Бог има ривалство, да прави компромисе и да му треба заједнички договор са осталим боговима.

Бог је свемогућ

- Бог има пуну власт и моћ над свим стварима
- Све је потпуно подређено и зависно од Њега.
- Послушност Богу не повећава његову моћ, а ни непослушност не смањује Његову моћ на било који начин.

Бог је Свевишњи

- Не постоји ништа што би могло да се упореди са Богом.
- Божија савршена својства се не упоређују са својствима Његових створења.
- Ниједан део Бога није присутан ни у коме, а ни у било чему.
- Бог је савршен и нема никаква људска ограничења, није имао потребе да одмара шестог или седмог дан након што је створио универзум, како тврде друге религије.